

Recensie: Peter Vermeulen

Belia Allaart: **‘Een gezin met autisme’** Uitgave Boekscout.nl, Soest 2012. ISBN: 9789461768452 (Autisme/ASS/PO/1) Zie ook: www.boekscout.nl

Soort boek/ziekte/stijl: In deze uitgave beschrijft Belia in zeventien korte hoofdstukken haar huwelijk met Rik en de daaruit geboren zoon Lucius, die een klassiek autisme syndroom blijkt te hebben. Het leren omgaan met hun zoon werpt uiteindelijk ook een andere blik op het gedrag van Rik. Na onderzoek wordt vastgesteld dat hij het syndroom van Asperger heeft. Aantal pagina's: 73.

Over de schrijver: Over Belia Allaart is niet veel meer bekend dan dat ze op MBO-niveau is opgeleid en met haar man Rik heeft gewerkt in zijn glazenwassersbedrijf. Op de school van Lucius deed ze aan vrijwilligersactiviteiten als leesmoeder en zwemhulp.

Korte beschrijving: Belia is 21 jaar als ze van Lucius bevalt. Haar vriend Rik is dan 32 en glazenwasser van beroep. Het gedrag van Lucius is sterk afwijkend en de onderwijzeres op school meldt geen hoogte van hem te krijgen. Belia's vader is nog duidelijker als hij zegt: 'Bea, dit kind spoort niet, je moet echt hulp zoeken'. Er komt een onderzoek, waaruit blijkt dat Lucius een klassiek autisme syndroom heeft. Aan Belia geeft de uitslag duidelijkheid en er is minder onzekerheid of ze het als ouders wel goed doen. Het noodzaakt in ieder geval tot een plan van aanpak met daarin een aantal aanpassingen, zoals een andere school en extra begeleiding voor bijvoorbeeld sociale vaardigheden.

De relatief geringe steun die Belia van Rik krijgt, heeft een hoop vraagtekens opgeroepen. Als ze haar huisarts voorstelt ook hem te onderzoeken, stemt Rik daar meteen in toe. Bij hem wordt het syndroom van Asperger vastgesteld. 'Nou, dan weten we dat', is zijn reactie. Na 17 jaar geven en zorgen kiest Belia voor zichzelf en wordt de relatie beëindigd. Ze is gelukkig met haar zoon en bovendien, vertelt ze in het nawoord, heeft ze een nieuwe man ontmoet die haar beter aanvoelt.

Wat viel op: Ook al is het boekje wat dun uitgevallen, er wordt desondanks een duidelijk verhaal verteld. Het lijkt allemaal een beetje afstandelijk geschreven, maar Belia heeft hier een daar treffende, soms humoristische observaties en ze vecht wel degelijk voor haar zoon. Er worden thema's in behandeld die wat meer uitgewerkt hadden kunnen worden, waardoor het verhaal meer diepgang had gekregen.

Het verhaal bevat weinig reflectie en juist dat maakt het voor dit soort uitgaven mogelijk zich te kunnen onderscheiden van vergelijkbare publicaties. Het boek draagt ongetwijfeld bij aan de steun die ouders zoeken plus het biedt de nodige herkenbaarheid.

Citaten: Pag. 39: 'Hij is dus klassiek autistisch. Op dat moment was het echt een opluchting, tot eigenlijk de klap kwam: hij wordt dus nooit beter, hij zal nooit een gewoon kind zijn, wat dat ook mag wezen, hij is dus eigenlijk wel uniek. 'Zal hij ooit zeggen dat hij van ons houdt, wordt hij wel gelukkig? We hadden dus op dat moment veel vragen over wat het inhoudt en hoe we verder moesten.'